

Een silhouet van Tim Van Steenberghe, van wie Stijn kleren uit de nieuwe collectie mag lenen. Ik heb blijkbaar de perfecte maten, zegt Stijn.

DE STIJL VAN STIJN DE KLEERKAST VAN DE VLAAMSE PRINCE

'Eindelijk kom ik uit de kast!' grapt muzikant Stijn. Hij staat in het deurgat van de dressing in zijn Brusselse appartement. Schoenen met hoge hakken, hopen designerkleren en veel vintage puilen uit de rekken. Je bent een podiumbeest of je bent het niet. Deze week verschijnt zijn nieuwe single, volgende maand zijn nieuwe album. Het ideale excuus om te gaan snuffelen in zijn klerkast. Door Stijn De Wolf, foto's Jurgen Rogiers

WIE IS STIJN?

- Stijn Vandeputte (°1974) is bekend als elektropopmuzikant. Zijn bekendste singles zijn 'Sex junkie', 'Gasoline & matches', 'Hot & sweaty', 'Grandaddy' en 'Password.'
- Daarnaast is hij ook acteur. Hij spreekt radioreclames in en had onder meer een rolletje in *Any way the wind blows* van Tom Barman.
- Zijn nieuwe plaat verschijnt op 7 juni.
- Meer info op www.mijnlabel.com

Schoenen met hoge hakken, zowat het handelsmerk van Stijn. Met dank aan de Amsterdamse winkel Meyer, die zijn hele stock verkocht.

Een witte jas van Véronique Branquinho, voor 600 euro gekocht op een stockverkoop. 'Daarna voelde ik me zo schuldig dat ik een jaar later ben teruggekeerd en kleren heb gekocht voor de volle prijs.'

Tim Van Steenberghe

Kris Van Assche

'Hij is duidelijk een echte designerfreak!' zegt stiliste Linda Van Waesberge snel, gevraagd naar de stijl van Stijn. Ze komt vandaag mee de klerkast van Stijn inspecteren. Met de muzikant deelt ze duidelijk een passie voor kleren. Kleren met een label erin — bij voorkeur Belgisch — maar evengoed onverwachte of oude stukken.

'Ik vind kleren van ontwerpers best leuk, ja,' zegt Stijn (33). Hij ziet er opvallend uitgeslagen uit voor een popster, zo op een vroege donderdagochtend. 'Neem nu de zwarte broek die ik aanheb, van Viktor & Rolf. Die zit gewoon heel erg lekker. Net als dit T-shirt van Girls from Omsk. Ik ben er dol op. De ontwerpen van dat label hebben altijd net dat tikkeltje extra. Een leuk stiksel, een onverwacht detail, een aparte snit.'

Girls from Omsk? Is dat dan geen vrouwenmerk? 'Jawel,' zegt Linda, 'maar wat maakt dat nu uit? Stijn komt er prima mee weg en het zit hem als gegoten.'

IN HET VAARWATER VAN DAAN

'Ja, ik draag best veel vrouwenkleren,' bekent Stijn. 'Toen ik pas begon op te treden, droeg ik op het podium altijd dit gouden truitje van Dries Van Noten. Hij diept het op uit een grote stapel doos met afgedankte podiumstukken. 'Het is een vrouwentruitje, maar het zit zó lekker! Ik heb het letterlijk kapotgedragen. Net als de ontwerpen van Raf Simons die ik toen aanhad op het podium.'

Vanwaar die voorliefde voor designers? 'Ik heb die kleren gewoon nodig voor mijn werk, vind ik. En ze passen bij me. Ik sta altijd alleen op het podium. Als de mensen mijn muziek niet goed vinden, dan kunnen ze tenminste nog naar mijn outfits kijken (*lacht*). Maar ik ben op het podium sowieso heel beweeglijk, dan moet ik opletten dat mijn kleren niet gaan primeren op de muziek.' Is hij dan ooit te ver gegaan? 'Ja,' lacht hij. 'Met een ontwerp van Xavier Delcour dat ik eens van hemzelf heb mogen lenen. Iets in de stijl van Kiss, zwart met lange koorden onder mijn oksels, als op een westernpak. Toen dacht ik: hmm, misschien is dit er wel over.'

De witte jumpsuit van Nike die ook in de doos met afgedankte stukken ligt, kan wel op Linda's goedkeuring rekenen. 'Ik droeg hem destijds om op te komen,' zegt Stijn, 'met een zonnebril en een broek van Stephan Schneider. Ik droeg er wel zes T-shirts onder, en dan deed ik een stripact op het podium. Laag per laag. Maar toen kwam Daan Stuyven met zijn witte pakken en leek het alsof ik hem kopieerde. Nu draagt Daan vooral zwart en bruin, dus kan ik tegenwoordig zonder zorgen weer witte kleren aan.'

MARGIELA MET CHLOORVLEKKEN

Stijn haalt een parelwitte jas tevoorschijn uit een van de klerenrekken, netjes op een kapstok met een plastic hoes erover. 'Hij mag niet vuil worden!' zegt hij. Het was destijds het duurste stuk dat hij ooit kocht, van de hand van de Belgische Véronique Branquinho. Een pronkstuk, al komt het van de stockverkoop. 'Ik heb er 600 euro voor betaald,' zegt Stijn, 'maar eigenlijk kostte hij het dubbele. Daar heb ik me lang schuldig over gevoeld. Ik wil tenslotte zelf ook niet dat mensen mijn cd's alleen kopen in de ramsj. Dus ben ik een jaar later naar de winkel van Branquinho gegaan en ik heb er dingen voor de volle prijs gekocht. Om het goed te maken.'

Passeren nog de revue: een grijze trui van Kris Van Assche en een kanariegele van Agnès b. Stiliste Linda knikt goedkeurend. Ze had gehoopt ook een paar rond-uit foute stukken te kunnen spotten, maar voorlopig vangt ze bot. 'Wacht!' zegt Stijn. 'Ik ga mijn lievelingsstuk halen.' Even later komt hij terug uit de slaapkamer met een blauwe broek van Maison Martin Margiela. 'Sinds ik die heb, draag ik letterlijk niets anders meer. Het is gewoon de perfecte broek. Ze zit wel al onder de chloorvlekken, want ja, ik poets er zelfs mee.' 'Niet erg,' zegt Linda. 'Hoe doorleefder, hoe beter.'

HOGHE HAKKEN

En dan komt toch het eerste foute kledingstuk voor de pinnen. Een witte trui die Stijn bij het Leger des Heils in Brussel kocht. Stiliste Linda fronsde de wenkbrauwen. 'Die trui kun je dragen om emotionele redenen, oké. Maar je hoeft er daarom nog niet mee buiten te komen.' De boodschap is duidelijk. Al wordt daarmee wel een andere voorliefde van Stijn blootgelegd: vintage en goedkope stukken uit kringloopwinkels. 'Mijn slips haal ik bij voorkeur bij Marks & Spencer in Londen, of bij Underwear als het voor op het podium is,' zegt Stijn. 'Of dingen van H&M. Maar wel met mate.'

Intussen staren we nog altijd naar de witte trui die Stijn net heeft opgediept. 'Ik heb nog iets veel fouters!' lacht hij. Uit een doos op het bovenste rek van de dressing verschijnt een paar Kickers, de schoenen met brede tip die vooral in de jaren 70 en 80 een trouwe schare aanhangers kenden. '*Eikes!*' gilt Linda, alsof er een rat op haar hoofd is gesprongen. 'Dat is misschien goed voor een boswandeling, maar dat doe je toch niet aan?'

Nee, dan liever schoenen met torenhoge hakken. Stijn heeft er rekken vol van, gaande van sober zwart over smaragdgroen tot sexy rood. 'Ze komen bijna allemaal uit Amsterdam,' vertelt Stijn. 'Mijn favoriete winkel,

Meyer, sloot de deuren en hield een uitverkoop. Dus heb ik ongeveer de hele stock opgekocht. Hoge hakken zijn gewoon pure funk. Kijk maar naar Prince, James Brown en Sly and the Family Stone. Ik krijg er een speciale kick van. Al kon ik na mijn eerste optreden op hoge hakken bijna niet meer stappen van de pijn. Respect voor vrouwen met hoge hakken, echt waar.'

De hakschoenen zitten in mooie witte retrodozen, hoog opgestapeld in de dressing. Iemand heeft er 'rood' of 'groen' op geschreven, verwijzend naar de inhoud ervan. Stijns vrouw, zo blijkt. 'Toen was ik echt boos. Schrijven op zulke mooie dozen!'

Amsterdam blijkt ook een goudmijn voor kleren, bovendien zonder duur designerlabel. Stijn showt een leuke retro-debardeur, voor een prijke gekocht in de vintagewinkel Zipper. Intussen haalt Stijn zijn best bewaarde geheim boven: een paar echte tapdanssonen. 'Ik heb nog drie jaar les gevolgd,' klinkt het.

PERFECTE MAATJES

Wat draagt de Vlaamse Prince, zoals Stijn weleens wordt genoemd, wanneer hij gewoon thuis is? 'Ik heb een tijdje veel jeans gedragen, maar nu is er dus die broek van Margiela die ik niet meer wil uitdoen. En in de zomer hou ik van een linnen broek die ik in Marokko heb laten naaien door een gehandicapte man. In combinatie met mijn slippers die ik op Tahiti heb gekocht. Of mijn Airwalks, mijn favoriete schoenen. Die worden sinds kort weer geproduceerd.'

Een groot contrast met de Stijn die op de cover van zijn nieuwe album prijkt, van kop tot teen in Kris Van Assche. En de komende maanden zal hij vooral te zien zijn in kleren van Tim Van Steenberghe, die maar wat graag stukken uit zijn nieuwe collectie uitleende aan de muzikant. 'Ik heb blijkbaar de perfecte maten,' zegt Stijn. 'Ik kan gewoon in de *lookbooks* kijken en kiezen wat ik wil. En Tim Van Steenberghe laat al zijn kleren nog in België maken, dat vind ik echt indrukwekkend.'

Voor de foto trekt hij zijn favoriete outfit van Van Steenberghe aan, afgewerkt met — wat had u gedacht — hoge hakken. Plots lijkt het alsof Prince voor ons staat. Maar wat vindt Stijn er zelf van dat hij zo vaak met Prince wordt vergeleken? 'Prince is niet mijn grote voorbeeld,' zegt Stijn, 'maar ik heb wel veel naar hem gekeken. Letterlijk dan: ik heb hem een keer of vijftig gezien. Mijn huis mag afbranden, maar als ze mij brainwashen en de herinneringen aan zijn concerten wissen... Dát zou pas een ramp zijn.'

Het nieuwe album van Stijn verschijnt op 7 juni.